இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

2023-ம் ஆண்டு, மார்ச் திங்கள், 17-ம் நாள்

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. எம். ஆர். ஷா

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. மனோஜ் மிஸ்ரா

உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண்கள். 1753-1754/2023

குஜராத் மாநில அரசு மற்றும் பலர் ... மேல்முறையீட்டாளர்கள்

எதிர்

ஜெயந்திபாய் ஈஸ்வரபாய் படேல் ....எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்

நிலம் கையகப்படுத்துதல், மறுவாழ்வு மற்றும் மீள்குடியேற்றம் ஆகியவற்றில் நியாயமான இழப்பீடு மற்றும் வெளிப்படைத்தன்மைக்கான உரிமைச் சட்டம், 2013: பிரிவு 24(2) - காலாவதியானது என்று கருதப்படும் நிலம் கையகப்படுத்துதல் - 1992 ஆம் ஆண்டில் மீள்குடியேற்ற திட்டத்திற்காக கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலம் -

ஒப்புதல் தீர்வம் நிறைவேற்றப்பட்டது - அதன்பிறகு, 90% மற்றும் 10% இழப்பீடு வழங்க உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது, இருப்பினும் நில உரிமையாளர் அதை ஏற்கவில்லை - நிலம் கையகப்படுத்துவதை ரத்து செய்ய நில உரிமையாளர் விண்ணப்பித்தார் - அதன்பிறகு, தீர்வத்தின் கீழ் இழப்பீடு வழங்குவதற்கான உத்தரவு ரத்து செய்யப்பட்டது - இருப்பினும், நில உரிமையாளர் நிலத்தை உடைமையாக்கி தொடர்ந்து சாகுபடி செய்தார் - அதன்பிறகு, ஒப்புதல் தீர்வத்தால் வழங்கப்பட்ட இழப்பீட்டுத் தொகை மீட்டெடுக்கப்பட்டது. - ஒப்புதல் தீர்வத்தை நீக்கறவு செய்ய நில உரிமையாளரின் நீதிப்பேராணை மனு தாக்கல் செய்தார் - இதற்கிடையில், 2013 சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தது - பிரிவு 24 (2) ஐக் கருத்தில் கொண்டு கையகப்படுத்தல் காலாவதியானது என்று உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது - மேல்முறையீட்டில், தீர்வு: கருதப்பட்ட குறைபாட்டிற்கு பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் கையகப்படுத்தும் அமைப்பு/பயனாளியின் தரப்பில் உடைமை எடுக்காதது மற்றும் இழப்பீட்டை செலுத்தாதது ஆகியவற்றில் குறைபாடு இருக்கும் - இரண்டு நிபந்தனைகளும் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை - 1894 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் கீழ் ஒரு ஒப்புதல் தீர்வம் இருந்தது - ஒப்புதல் தீர்வம் வழங்கப்பட்ட நேரத்தில் பஞ்சனாமாவை வரைவதன் மூலம் கையகப்படுத்தப்பட்டது - இருப்பினும், நில உரிமையாளரின் தயக்கத்தின் காரணமாக, அவர் உண்மையில் மற்றும் உடல் ரீதியாக உடைமையை ஒப்படைக்கவில்லை, மேலும் மாநில அரசுக்கு சொந்தமான

வாங்கிய நிலத்தை தொடர்ந்து பயிரிட்டார் - ஒப்புதல் தீர்வத்திற்கு இணங்க இழப்பீடு வழங்கப்பட்டது, ஆனால் நில உரிமையாளர் அதை ஏற்க மறுத்துவிட்டார், எனவே, பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் கையகப்படுத்துதலில் ஏதேனும் குறைபாடு இருப்பதாக கருத முடியாது -கையகப்படுத்தும் அமைப்பு வழங்கிய இழப்பீட்டுத் தொகையை நில உரிமையாளர் ஏற்க மறுத்தால், இழப்பீடு வழங்கப்படவில்லை என்ற அடிப்படையில் கையகப்படுத்தல் காலாவதியாகும் என்று அசல் நில உரிமையாளர் வேண்டுரை செய்ய முடியாது - உயர் நீதிமன்றம் நில உரிமையாளரின் நடத்தையை மதிப்பிடவில்லை மற்றும் கருத்தில் கொள்ளவில்லை - இவ்வாறு, உயர்நீதிமன்றத்தின் உத்தரவை ரத்து செய்து நீக்கறவு செய்தது.

மேல்முறையீட்டை நீதிமன்றம் அனுமதித்து பின்வருமாறு தீர்வளித்தது :

தீர்வு: 1.1 இந்தூர் மேம்பாட்டு ஆணையத்தின் வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தால் வகுக்கப்பட்ட சட்டத்தின்படி, பஞ்ச்னாமா வரைவதன் மூலம் நிலத்தை கையகப்படுத்துவது சட்டப்பூர்வமாக அனுமதிக்கப்படுகிறது, மேலும் அதை சட்டப்பூர்வமாக கையகப்படுத்துவதாகக் கூறலாம். இந்த வழக்கில், சட்டம், 1894 இன் பிரிவு 11 இன் கீழ் ஒரு ஒப்புதல் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. 11.06.1993 தேதியிட்ட ஒப்புதல் தீர்வம் நிறைவேற்றப்பட்ட நேரத்தில் பஞ்ச்னாமாவை வரைவதன் மூலம்

இந்த உடைமை கைப்பற்றப்பட்டது. இருப்பினும், அதன்பிறகு, நில உரிமையாளரின் தயக்கத்தால், அவர் உண்மையில் மற்றும் உடல் ரீதியாக உடைமையை ஒப்படைக்கவில்லை, மேலும் அவர் கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலத்தை தொடர்ந்து பயிரிட்டார், இது உண்மையில் மாநில அரசு/கையகப்படுத்தும் அமைப்பு/சர்தார் சரோவர் மறுவாழ்வு முகமைக்கு சொந்தமானது.

1.2 இழப்பீட்டுத் தொகை செலுத்தப்படவில்லை என்ற காரணத்திற்காக சட்டம், 2013 இன் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் எந்தவொரு குறைபாடும் கருதப்படக்கூடாது. 1894 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 11 ஆம் பிரிவின் கீழ் 11.06.1993 அன்று ஒப்புதல் தீர்வம் வழங்கப்பட்ட பின்னர், இழப்பீட்டுத் தொகை உண்மையில் நில உரிமையாளருக்கும் மற்ற நில உரிமையாளர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டது மற்றும் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் - அசல் நில உரிமையாளர் தலதி-கம்-அமைச்சர் அலுவலகத்தில் ஆஜராக வேண்டும். இருப்பினும், நில உரிமையாளர் வழங்கப்பட்ட இழப்பீட்டை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். இந்த விஷயத்தின் பார்வையில், இழப்பீடு வழங்கப்பட்டவுடன், இது சட்டம், 1894 இன் பிரிவு 11 இன் கீழ் ஒப்புதல் தீர்ப்பின் படி வழங்கப்பட்டது, ஆனால் நில உரிமையாளர் அதை ஏற்க மறுத்துவிட்டார், சட்டத்தின் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் கையகப்படுத்துதலில் காலாவதியாக கருதப்படுவது எப்படி இருக்க முடியும்.

1.3 2013 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 24 (2) ஆம் பிரிவின் கீழ் ஒரு குறைபாடு ஏற்பட்டதாகக் கருதப்பட்டால், கையகப்படுத்தும் அமைப்பு/பயனாளியின் பங்கில் உடைமை எடுக்காதது மற்றும் இழப்பீடு வழங்காதது ஆகியவற்றில் குறைபாடு இருக்கும். தற்போதைய வழக்கில், இரண்டு நிபந்தனைகளும் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. உண்மையில், சட்டம், 1894 இன் பிரிவு 11 இன் கீழ் ஒப்புதல் விருதின் கீழ் இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்கப்பட்டது மற்றும் நில உரிமையாளர் இழப்பீட்டை ஏற்க அழைக்கப்பட்டார், இருப்பினும், நில உரிமையாளர் அதை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். 1894 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 11 வது பிரிவின் கீழ் ஒப்புதல் தீர்ப்பு அறிவிக்கப்பட்ட நேரத்தில் பஞ்சனாமாவை வரைவதன் மூலம் உடைமை கூட எடுக்கப்பட்டது. இருப்பினும், அதன்பிறகு, அசல் நில உரிமையாளரின் தயக்கம் காரணமாக, நிலத்தின் இயல்பான மற்றும் உண்மையான உடைமையை கையகப்படுத்தும் அமைப்பால் எடுக்க முடியவில்லை. மேற்கூறியவற்றிலிருந்து, இழப்பீட்டை வழங்குவதிலோ/செலுத்துவதிலோ அல்லது உடைமையாக்குவதிலோ அதிகாரத்தின் தரப்பில் எந்த குறைபாடும் இல்லை என்பதைக் காணலாம். எனவே, உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதியர் அமர்வு, சம்பந்தப்பட்ட நிலம் தொடர்பான கையகப்படுத்தல் சட்டம், 2013 இன் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் காலாவதியானது என்று அறிவிப்பதில் பொருள் தவறாக இருந்தது.

1.4. 11.06.1993 தேதியிட்ட தீர்ப்பை ரத்து செய்து உயர்நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவைப் பொறுத்தவரை, இந்த தீர்ப்பு பல ஆண்டுகளாக செயல்படுத்தப்படவில்லை என்பதாலும் மற்றும் இழப்பீட்டுத் தொகை பல ஆண்டுகளாக வழங்கப்படவில்லை மற்றும் நிலம் பல ஆண்டுகளாக பயன்படுத்தப்படவில்லை/பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பதாலும் கூறப்படுகிறது. ஆரம்பத்தில் 1993 ஆம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்ட இழப்பீட்டை ஏற்க மறுத்தது அசல் உரிமையாளர் தான் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். எனவே, இழப்பீடு வழங்குவதற்கான உத்தரவை ரத்து செய்து 07.05.1993 தேதியிட்ட உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. இருப்பினும், கையகப்படுத்துதல் மற்றும் ஒப்புதல் தீர்வம் இரண்டும் தொடர்ந்தன. இருப்பினும், அதன்பிறகு, நில உரிமையாளர் நிலத்தை கையகப்படுத்துவதிலிருந்து விடுவிக்க தொடர்ந்து பிரதிநிதித்துவம் செய்தார். எனவே, வழங்கப்பட்ட இழப்பீட்டை ஏற்காத அசல் நில உரிமையாளர் தான், நிலத்தை கையகப்படுத்துவதிலிருந்து விடுவிக்க தொடர்ந்து பிரதிநிதித்துவங்களை வழங்கினார். இந்த சூழ்நிலைகளில், மேற்கூறிய அடிப்படையில் ஒப்புதல் தீர்ப்பை நீக்கறவு செய்வதில் நீதியர் அமர்வு மிகவும் கடுமையான தவறைச் செய்தது. 1894 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 11 வது பிரிவின் கீழ் ஒப்புதல் தீர்வம் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட விதத்தில் நீக்கறவு செய்யப்பட்டிருக்கக்கூடாது. நில உரிமையாளரின் நடத்தையை உயர் நீதிமன்றம்

சரியாக மதிப்பிடப்படவில்லை மற்றும் பரிசீலிக்கவில்லை. இந்த கட்டத்தில், பல இடங்களில் உயர் நீதிமன்றம், "மனுதாரர், அப்பகுதியின் பிற நில உரிமையாளர்களுடன் சேர்ந்து, ஒரு குறிப்பிட்ட இழப்பீட்டு விகிதத்தில் தனது நிலத்தை கையகப்படுத்த ஒப்புக்கொண்டார்" என்று கூறியுள்ளது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்கப்பட்டது என்ற உண்மையை உயர் நீதிமன்றமும் கவனத்தில் கொண்டுள்ளது, ஆனால் அசல் நில உரிமையாளர் அதை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். கையகப்படுத்தும் அமைப்பு வழங்கிய இழப்பீட்டுத் தொகையை நில உரிமையாளர் ஏற்க மறுத்துவிட்டால், அதன் பிறகு இழப்பீடு செலுத்தப்படவில்லை என்ற அடிப்படையில் கையகப்படுத்தல் தாமதமாகிவிட்டது என்று அசல் நில உரிமையாளர் கோர முடியாது. கையகப்படுத்தும் அமைப்பு / பயனாளியின் தரப்பில் உடைமையை எடுத்துக் கொள்ளாததில் தவறு ஏற்பட்டு, இழப்பீடு வழங்கப்படாவிட்டால், பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் கையகப்படுத்துதலின் காலாவதியாகக் கருதப்படும். இல்லையெனில், பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் தவறு என்று கருதப்படுவதற்கு, உடைமையை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது மற்றும் இழப்பீடு வழங்கக்கூடாது என்ற இரட்டை நிபந்தனைகள், இரண்டும் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். எனவே, நிபந்தனைகளில் ஒன்று பூர்த்தி செய்யப்படாவிட்டால், எந்தவொரு குறைபாடும் இருக்காது.

1.5 07.03.1995 தேதியிட்ட முந்தைய உத்தரவை ரத்து செய்த 21.01.2009 தேதியிட்ட அடுத்தடுத்த உத்தரவின் சட்டபூர்வத்தன்மை மற்றும் செல்லுபடியை பரிசீலிப்பதற்காக வழக்கை உயர்நீதிமன்றத்திற்கு திருப்பி அனுப்ப நில உரிமையாளர் சார்பாக கோரப்பட்ட கோரிக்கையைப் பொறுத்தவரையில், 21.01.2009 தேதியிட்ட உத்தரவு உயர் நீதிமன்றத்தின் முன் நீதிப்பேராணை மனுவின் பொருள் அல்ல என்பதை ஆரம்பத்தில் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். உதவி ஆணையர் பிறப்பித்த 21.01.2009 தேதியிட்ட உத்தரவை ரத்து செய்யக் கோரப்படவில்லை. உயர்நீதிமன்றத்தில் எதிர்க்கப்பட்டது என்னவென்றால், 1894 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 11 வது பிரிவின் கீழ் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது மற்றும் அதைத் தொடர்ந்து 05.04.2010 தேதியிட்ட சிறப்பு நில எடுப்பு அதிகாரி நில உரிமையாளரை தலாட்டி மற்றும் அமைச்சர் அலுவலகத்தில் ஆஜராகி இழப்பீட்டை ஏற்றுக்கொண்டு நிலத்தை விடுவிக்குமாறு அழைப்பு விடுத்தார். 21.01.2009 தேதியிட்ட உத்தரவு சட்டத்தில் மோசமானது என்றும், 07.03.1995 தேதியிட்ட முந்தைய உத்தரவு மீட்டெடுக்கப்பட்டதாகவும் கருதினால், அந்த சந்தர்ப்பத்திலும், சட்டம், 2013 இன் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் கருதப்பட்ட குறைபாட்டின் அம்சத்தில் இது ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாது. இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்கப்பட்டாலும், ஒப்புதலின் படி இழப்பீட்டை ஏற்க அசல் நில உரிமையாளர் அழைக்கப்பட்டாலும், அவர் அதை ஏற்க மறுத்துவிட்டார் என்பது உண்மை.

இந்தூர் மேம்பாட்டு ஆணையம் எதிராக மனோகர்லால் மற்றும் பலர் (2020) 8 எஸ்.சி.சி 129: [2020] 3 எஸ்.சி.ஆர் 1-என்ற வழக்கு மூலம் பின்பற்றப்பட்டது .

பார்வையிடப்பட்ட தீர் முடிவுகள்

[2020] 3 எஸ். சி. ஆர் 1 பத்தி 5.4 ஜப் பின்பற்றியது

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு : உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு எண்கள். 1753-1754 /2023.

அகமதாபாத்தில் உள்ள குஜராத் உயர்நீதிமன்றத்தின் 01.04.2016 தேதியிட்ட எம்.சி.ஏ. எண் 3036 / 2015 மற்றும் எஸ்.சி.ஏ. எண் 9740/2012 மற்றும் 31.08.2015 தேதியிட்ட எஸ். சி. ஏ எண். 9740/2012 ஆகியவற்றின் தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிலிருந்து எழுகிறது.

மேல்முறையீட்டாளர்களுக்காக மது பிரகாஷ், ரிதுராஜ் சவுத்ரி, சந்தன் குமார், செல்வி. தீபன்விதா பிரியங்கா, செல்வி. சுஜீதா ஸ்ரீவஸ்தவா.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்காக விக்ரம்ஜீத் பானர்ஜி, ஏ.எஸ்.ஜி, நகுல் திவான், மூத்த வழக்கறிஞர், பிரதுமான் கோஹில், திருமதி. தருணா சிங் கோஹில், செல்வி. ரனு புரோஹித், அலபதி சாகித்ய கிருஷ்ணா, செல்வி. ஜெய்கிருதி எஸ். ஜடேஜா, சாருதாட்டா விஜயராவ் மஹிந்திரா, கேசவ் ஹெக்டே, அ:ப்தாப் ரஷீத், அ:ப்தாப் அலி கான், கானு அகர்வால், ராஜன் குமார் சௌரசியா, செல்வி. பேபி தேவி போனியா, ஏ. கே. கவுல், ஷஷாங்க் பாஜ்பாய், பிரசாந்த் சிங் II, அரவிந்த் குமார் ஷர்மா, சுதர்ஷ் மேனன், சமரேந்திர பியுரா, ராஜேஷ் ரத்தோர், நிதின் மிஸ்ரா, இஷான் ஷர்மா, அஷ்வனி குமார், அன்ஷாய் தத்வாலியா, ஸ்ரீ பால் சிங், என். எஸ். வசிஷ்ட், செல்வி. ஜோதி கட்டாரியா.

நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரை மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. **எம். ஆர். ஷா** வழங்கினார்.

1. அகமதாபாத்தில் உள்ள குஜராத் உயர்நீதிமன்றம் சிறப்பு உரிமையியல் விண்ணப்ப எண் 9740/2012-இல் பல்வகை உரிமையியல் விண்ணப்பம் (மறுஆய்வுக்காக) எண் 3036/2015-இல் 01.04.2016-ஆம் தேதியன்று வழங்கிய தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவும் மற்றும் கேள்விக்குள்ளான நிலம் குறித்த கையகப்படுத்துகையும் மறுவாழ்வு மற்றும் மீள்குடியேற்றம் ஆகியவற்றில்

நியாயமான இழப்பீடு மற்றும் வெளிப்படைத்தன்மைக்கான உரிமைச் சட்டம், 2013 (இனிமேல் " சட்டம், 2013")-இன் பிரிவு 24(2)-இன் கீழ் காலம் தாழ்ந்தது என வெளியிட்டும் மேற்கூறிய நீதிப்பேராணை மனுவை அனுமதித்தும் குஜராத் உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதியர் ஆயம் சிறப்பு உரிமையியல் விண்ணப்பம் எண் 9740/2012-இல் அகமதாபாத்தில் அமைந்துள்ள குஜராத் உயர்நீதிமன்றம் 31.08.2015-ஆம் தேதியன்று வழங்கிய எதிர்ப்பிற்குள்ளான தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவால் மனக்குறைவுற்ற மற்றும் அதிருப்தியடைந்த குஜராத் மாநில அரசு மற்றும் பிறர் இந்த மேல்முறையீட்டு வழக்குகளைத் தாக்கல் செய்துள்ளனர்.

2. சுருக்கமாக தற்போதைய முறையீடுகளுக்கு வழிவகுக்கும் உண்மைகள் பின்வருமாறு:

2.1 அதாவது, இதில் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்-அசல் நீதிப்பேராணை மனுதாரர் வதோதரா மாவட்டம், வகோடியா தாலுகா, தர்சவா கிராமத்தில் (இனிமேல் "கேள்விக்குரிய நிலம்" என்று குறிப்பிடப்படும்) 2 ஹெக்டேர் 37 ஏர் 75 சதுர மீட்டர் அளவிடும் நிலப்பரப்பு கணக்கெடுப்பு எண்.287 இன் உரிமையாளராக இருந்தார். நிலம் கையகப்படுத்தும் சட்டம், 1894 இன் பிரிவு 4 இன் கீழ் ஒரு அறிவிப்பு (இனிமேல் "சட்டம் 1894" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது) 11.04.1991 அன்று

வெளியிடப்பட்டது, இது நர்மதா திட்ட இடம்பெயர்ந்தவர்களை மீள்குடியேற்றும் நோக்கத்திற்காக அருகிலுள்ள விவசாய நிலங்களுடன் கையகப்படுத்தப்பட்டது. அதன்பிறகு, 1894 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 6 இன் கீழ் அறிவிப்பு 06.02.1992 அன்று வெளியிடப்பட்டது. இதில் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் அசல் நில உரிமையாளர் - அசல் நீதிப்பேராணை மனுதாரர் ஒரு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டார் மற்றும் ஒரு ஒப்புதல் தீர்வம் 11.06.1993 அன்று நிறைவேற்றப்பட்டது. ஒப்பந்தம் மற்றும் ஒப்புதலின் படி, ஆரம்பத்தில் இழப்பீட்டுத் தொகையில் 90% நில உரிமையாளர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும், அதன்பிறகு 10% தொகை செலுத்தப்பட வேண்டும். எவ்வாறாயினும், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்-நில உரிமையாளர் ஒப்புதல் குறித்து மறுபரிசீலனை செய்ததாகவும், 13.02.1995 அன்று, அவர் சர்தார் சரோவர் மறுவாழ்வு முகமை உதவி ஆணையருக்கு இழப்பீடு வழங்கக்கூடாது என்றும், கேள்விக்குரிய நிலத்தை கையகப்படுத்துவதிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டும் என்றும் கடிதம் எழுதியதாகவும் தெரிகிறது. அத்தகைய விண்ணப்பத்தில், உதவி ஆணையர் 07.03.1995 தேதியிட்ட ஒரு உத்தரவை நிறைவேற்றினார், அதில், இழப்பீட்டில் 90% செலுத்துவதற்கான உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டதாக அவர் பதிவு செய்தார், இருப்பினும், நில உரிமையாளர் அத்தகைய இழப்பீட்டை ஏற்கவில்லை. அதன்பிறகு, மீதமுள்ள 10% இழப்பீட்டை வழங்குவதற்கான உத்தரவும் நிறைவேற்றப்பட்டது, இருப்பினும், நில

உரிமையாளர்-எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் அத்தகைய இழப்பீட்டை ஏற்கவில்லை என்றும், குடும்ப கருத்து வேறுபாடுகள் காரணமாக, அவர் நிலத்தை விற்கத் தயாராக இல்லை என்ற அடிப்படையில் கையகப்படுத்தலை ரத்து செய்ய விண்ணப்பித்துள்ளார் என்றும் கூறினார். அதன்பிறகு, 2009 வரை எதுவும் நடக்கவில்லை, நில உரிமையாளர்கள் தொடர்ந்து வசம் இருந்ததாகவும், விவசாய நிலங்களை தொடர்ந்து பயிரிட்டதாகவும் தெரிகிறது.

2.2 21.01.2009 அன்று, உதவி ஆணையர், சர்தார் சரோவர் மறுவாழ்வு முகமை, 07.03.1995 தேதியிட்ட உத்தரவை ரத்து செய்தார், சம்பந்தப்பட்ட நிலம் கையகப்படுத்துதல் நிறைவடைந்துள்ளதாகவும், நிலம் சர்தார் சரோவர் மறுவாழ்வு முகமைக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், அதன் அடிப்படையில் பாதிக்கப்பட்ட நபர்களுக்கும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளதாகவும், எனவே, சட்ட விதிகளின்படி, ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டவுடன், இழப்பீடு வழங்குவது கட்டாயமாகும். எனவே, சர்தார் சரோவர் மறுவாழ்வு முகமையின் உதவி ஆணையர், 07.03.1995 தேதியிட்ட முந்தைய உத்தரவை ரத்து செய்து, 05.05.1993 மற்றும் 09.02.1994 தேதியிட்ட முந்தைய உத்தரவுகளின்படி 90% மற்றும் 10% இழப்பீட்டுத் தொகையின்(இழப்பீட்டுத் தொகையில் முறையே 90% மற்றும் 10%

செலுத்துவதற்கு) உத்தரவை மீட்டெடுத்தார். உதவி ஆணையர் 21.01.2009 தேதியிட்ட மேற்கூறிய உத்தரவின் படி, சிறப்பு நிலம் கையகப்படுத்தும் அதிகாரி 05.04.2010 தேதியிட்ட தகவல் தொடர்பு/கடிதத்தின் மூலம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்-அசல் நில உரிமையாளருக்கு இழப்பீடு வழங்குவதற்கான வழக்கு 16.04.2010 அன்று தலதி-கம்-மந்திரி, தர்சவா அலுவலகத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது, எனவே, அவர் ஆஜராகி இழப்பீடு பெறுவார். அதன்பிறகு, 1 ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்-அசல் நீதிப்பேராணை மனுதாரர், 1894 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 11 வது பிரிவின் கீழ் நிறைவேற்றப்பட்ட 11.06.1993 தேதியிட்ட ஒப்புதல் தீர்வை ஒதுக்கி வைப்பதற்காக நீதிப்பேராணை மனுவை தாக்கல் செய்தார்.

2.3 உயர்நீதிமன்றத்தின் முன், 1 ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்-அசல் நீதிப்பேராணை மனுதாரர்-நில உரிமையாளர் சார்பாக வழக்கு, ஒப்புதலை திரும்பப் பெறுவதற்கான அவரது கோரிக்கையை சிறப்பு நிலம் கையகப்படுத்தும் அதிகாரி ஏற்றுக்கொண்டார், அதன்பிறகு, இழப்பீடு எதுவும் பெறப்படவில்லை மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட நிலத்தின் உடைமையும் எடுக்கப்படவில்லை, எனவே, பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இழப்பீடு வழங்குவதை வலியுறுத்துவதன் மூலம் ஆணையம் தீர்ப்பை செயல்படுத்த முடியாது.

2.4 இதற்கிடையில், சட்டம், 2013 01.01.2014 முதல் நடைமுறைக்கு வந்தது, எனவே, சட்டம், 2013 இன் பிரிவு 24 (2) சேவையில் அழுத்தப்பட்டு, நில உரிமையாளர் சார்பாக, இழப்பீடு வழங்கப்படவில்லை அல்லது கேள்விக்குரிய நிலத்தின் உடைமை எடுக்கப்படவில்லை என்றும், நில உரிமையாளர் தொடர்ந்து கேள்விக்குரிய நிலத்தின் உடைமையில் உள்ளதாகவும், கையகப்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் 2013 ஆம் ஆண்டின் சட்டத்தின் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் காலாவதியாகிவிட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

2.5 நிலம் கையகப்படுத்தும் அமைப்பு மற்றும் மாநில அரசு சார்பாக, நிலம் உரிமையாளர் தீர்வம் வழங்கப்பட்டவுடன் அத்தகைய ஒப்புதலை திரும்பப் பெற முடியாது. நில உரிமையாளர் இழப்பீட்டை ஏற்கவில்லை என்பதால் எந்த மாற்றமும் ஏற்படாது என்றும் கையகப்படுத்தும் அமைப்பு மற்றும் மாநில அரசு சார்பாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டதும், ஒப்புதலின் படி இழப்பீட்டுத் தொகையை செலுத்துவதற்கான கூடுதல் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டதும், அது செயல்படுத்தப்பட வேண்டும், எனவே, உதவி ஆணையர் 21.01.2009 தேதியிட்ட உத்தரவை நிறைவேற்றுவதில் நியாயப்படுத்தப்பட்டார், இது 05.04.2010 அன்று நிலம் கையகப்படுத்தும் அதிகாரியால் தெரிவிக்கப்பட்டு, நில உரிமையாளரை முதலில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இழப்பீட்டைப் பெறுமாறு கேட்டுக் கொண்டது.

2.6 எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவின் மூலம், கையகப்படுத்துதலை ரத்து செய்வதற்கான நில உரிமையாளரின் கோரிக்கையை ஒரு முறை ஏற்றுக்கொண்ட 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அத்தகைய உத்தரவை பிறப்பித்திருக்க முடியாது என்று உயர் நீதிமன்றம் 05.04.2010 தேதியிட்ட உத்தரவை நீக்கறவு செய்தது. அதன்பிறகு, உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதியர் அமர்வு மேலும் ஒரு உத்தரவை பிறப்பித்துள்ளது, இழப்பீடு வழங்கப்படவில்லை அல்லது உடைமை எடுக்கப்படவில்லை மற்றும்/அல்லது அசல் நில உரிமையாளர் தொடர்ந்து உடைமையாக்கி விவசாயத்தில் ஈடுபட்டதால், கையகப்படுத்தல் 2013 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் காலாவதியானது என்று கருதப்படுகிறது. இதன் விளைவாக, உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதியர் அமர்வு 11.06.1993 தேதியிட்ட நிலம் கையகப்படுத்தும் தீர்ப்பை நீக்கறவு செய்வதன் மூலம் இந்த நீதிப்பேராணை மனுவை அனுமதித்துள்ளது.

2.7 அதன்பிறகு, உதவி ஆணையர் மற்றும் பலர் உரிமையை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று நீதியர் அமர்வு அளித்த அவதானிப்புகளுக்கு எதிராக உயர் நீதிமன்றத்தில் மறுஆய்வு மனுவை தாக்கல் செய்தனர். தீர்வம் வழங்கப்பட்ட நேரத்தில் இந்த உடைமை ஏற்கனவே சர்தார் சரோவர் மறுவாழ்வு முகமையால்

கையகப்படுத்தப்பட்டதாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. எனினும், இந்த மறுஆய்வு மனுவை உயர் நீதிமன்றம் தள்ளுபடி செய்துள்ளது.

2.8 சிறப்பு உரிமையியல் விண்ணப்பத்தில் உயர்நீதிமன்றம் வழங்கிய எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவு மற்றும் மறுஆய்வு மனுவில் நிறைவேற்றப்பட்ட தடை உத்தரவு ஆகியவை தற்போதைய மேல்முறையீடுகளுக்கு உட்பட்டவை.

3. குஜராத் மாநில அரசு சார்பில் ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் செல்வி. தீபன்விதா பிரியங்கா, தற்போதைய மேல்முறையீடுகளில் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையை கடுமையாக சமர்ப்பித்துள்ளார். இந்த வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில், 2013 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் கையகப்படுத்துதல் தாமதமாகிவிட்டதாகக் கருதப்படுமா என்பது இந்தூர் மேம்பாட்டு ஆணையம் எதிராக மனோகர்லால் மற்றும் பலர் (2020) 8 எஸ்.சி.சி 129 வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு அமர்வின் தீர்ப்பைக் கருத்தில் கொண்டு இப்போது முடிவுபெறாதத் தகராறு அல்ல என்று பதிவாகியுள்ளது.

3.1 தற்போதைய வழக்கில் 11.06.1993 அன்று ஒப்புதல் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டதாகவும், அதன்பிறகு 05.05.1993 மற்றும் 09.02.1994 தேதியிட்ட உத்தரவுகளின்படி 90% மற்றும் 10% இழப்பீடு வழங்க உத்தரவிடப்பட்டதாகவும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், வழங்கப்பட்ட இழப்பீட்டை அசல் நில உரிமையாளர் ஏற்கவில்லை, மேலும் அவர் கையகப்படுத்துதலை திரும்பப் பெற வலியுறுத்தினார். எனவே, அதன்பிறகு 07.03.1995 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம், தீர்வத்தின் கீழ் இழப்பீடு வழங்குவதற்கான உத்தரவு ரத்து செய்யப்பட்டது.

3.2 இருப்பினும், 1894 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 11 ஆம் பிரிவின் கீழ் வழங்கப்பட்ட தீர்வம் தொடர்ந்தது மற்றும் இழப்பீட்டுத் தொகை ஒப்புதல் தீர்வம்/தீர்ப்பின் கீழ் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்பதால், உதவி ஆணையர் 21.01.2009 தேதியிட்ட உத்தரவை பிறப்பித்ததில் நியாயப்படுத்தப்பட்டார், இது அசல் நீதிப்பேராணை மனுதாரருக்கு சிறப்பு நிலம் கையகப்படுத்தும் அதிகாரியால் 05.04.2010 தேதியிட்ட தகவல்தொடர்பு மூலம் தெரிவிக்கப்பட்டது என்றும் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

3.3 1894 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 11 ஆம் பிரிவின் கீழ் வழங்கப்பட்ட தீர்வம் ஒரு ஒப்புதல் தீர்வமாக இருந்திருந்தால், 1894 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் கீழ் இழப்பீடு

பல ஆண்டுகளாக வழங்கப்படவில்லை என்றும், நில உரிமையாளர் தொடர்ந்து கேள்விக்குரிய நிலத்தை வைத்திருக்கிறார் என்றும் கூறி அதை உயர் நீதிமன்றம் பின்னர் ஒதுக்கி வைத்திருக்க முடியாது என்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. உயர்நீதிமன்றத்தின் முன் மேல்முறையீட்டாளர்கள் சார்பாக குறிப்பிட்ட வழக்கு என்னவென்றால், வழங்கப்பட்ட இழப்பீட்டை ஏற்காதது அசல் நில உரிமையாளர் என்றும், ஒப்புதல் வழங்கப்பட்ட போதிலும், அவர் தொடர்ந்து நிலத்தை வலுக்கட்டாயமாக பயிரிட்டார் என்றும் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. உயர்நீதிமன்றத்தின் முன் மேல்முறையீட்டாளர்கள் சார்பாக குறிப்பிட்ட வழக்கு கூட, ஒப்புதல் தீர்வம் நிறைவேற்றப்படும் நேரத்தில் பஞ்சனாமாவை வரைவதன் மூலம் கேள்விக்குரிய நிலத்தை உடைமையாக்கியது என்று சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும், உதவி ஆணையர் தாக்கல் செய்த பிரமாணப் பத்திரத்தை கருத்தில் கொண்டு உயர் நீதிமன்றம் கையகப்படுத்துவதை நம்பவில்லை என்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டது, அதில் நில உரிமையாளர் தொடர்ந்து நிலத்தில் பயிரிட்டு வந்தார் என்று கூறினார். எவ்வாறாயினும், உயர்நீதிமன்றம் முழு பிரமாணப் பத்திரத்தையும் அதன் உண்மையான கண்ணோட்டத்தில் கருத்தில் கொள்ளவில்லை என்று சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. இந்தூர் மேம்பாட்டு ஆணையம் (மேற்படி) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின்படி, நிலம்/திறந்த நிலத்தை பஞ்சனாமாவை வரைவதன் மூலம் கையகப்படுத்துவது சட்டப்பூர்வமாக அனுமதிக்கப்பட்ட முறைகளில்

ஒன்றாகும் என்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, 1894 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 11 ஆம் பிரிவின் கீழ் 11.06.1993 தேதியிட்ட தீர்ப்பை ஒதுக்கி வைப்பதிலும், சம்பந்தப்பட்ட நிலம் தொடர்பான கையகப்படுத்தல் சட்டம், 2013 இன் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் காலாவதியானதாகக் கருதப்படுவதாகவும் அறிவிப்பதில் உயர் நீதிமன்றம் பொருள் ரீதியாக தவறிழைத்துள்ளது என்று சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

3.4 மேல்முறையீட்டாளர்கள்-குஜராத் மாநில அரசு மற்றும் பிறர் சார்பில் ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் செல்வி. தீபன்விதா பிரியங்கா, வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில் கூட, சட்டம், 2013 இன் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் கையகப்படுத்துதல் குறைபாடு என்று கருதப்படாது என்று மேலும் சமர்ப்பித்துள்ளார். தற்போதைய வழக்கில், 1894 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 11 வது பிரிவின் கீழ் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒப்புதல் தீர்ப்பின் படி, நில உரிமையாளருக்கு இழப்பீடு வழங்க உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டதாகவும், நில உரிமையாளர் தலாட்டி-கம்-மந்திரி, தர்சவா அலுவலகத்திற்கு வந்து இழப்பீட்டை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு அழைக்கப்பட்டதாகவும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், நில உரிமையாளர் வழங்கப்பட்ட இழப்பீட்டை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். வழங்கப்பட்ட இழப்பீட்டை ஏற்க நில உரிமையாளர் மறுத்துவிட்டால், 2013 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் எந்தவொரு குறைபாடும் இருக்காது என்று சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

3.5 மேலும், இந்தூர் மேம்பாட்டு ஆணையம் (மேற்படி) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தால் அனுசரிக்கப்பட்ட மற்றும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டபடி, இழப்பீட்டை வழங்குவதில் கையகப்படுத்தும் அமைப்பின் தரப்பில் குறைபாடு உள்ள ஒரு வழக்கில் மட்டுமே, மற்றும் வசம் இல்லை, 2013 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் இது குறைபாடாகக் கருதப்படும். தற்போதைய வழக்கில் கையகப்படுத்தும் அமைப்பு மற்றும்/அல்லது மாநில அரசின் தரப்பில் வசம் எடுக்காதது மற்றும் இழப்பீடு வழங்காதது/வழங்காதது ஆகியவற்றில் எந்த தவறும் இல்லை என்று சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. 07.03.1995 தேதியிட்ட உத்தரவில் பதிவு செய்யப்பட்ட இழப்பீட்டை ஏற்க அசல் நில உரிமையாளர் மறுத்துவிட்டார் என்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்கூறிய சமர்ப்பிப்புகளைச் செய்து, இந்தூர் மேம்பாட்டு ஆணையம் (மேற்படி) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு பெஞ்சின் தீர்ப்பை நம்பியிருப்பது தற்போதைய மேல்முறையீடுகளை அனுமதிக்குமாறு கோரப்படுகிறது.

4. தற்போதைய மேல்முறையீடுகளை போட்டியிடும் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்-அசல் நீதிப்பேராணை மனுதாரர்-அசல் நில

உரிமையாளர் சார்பாக ஆஜரான மூத்த வழக்கறிஞர் திரு நகுல் திவான் கடுமையாக எதிர்த்தார்.

4.1 07.03.1995 தேதியிட்ட முந்தைய உத்தரவை ரத்து செய்து சிறப்பு நில எடுப்பு அலுவலர் தானாக முன்வந்து 05.04.2010 தேதியிட்ட கடிதத்தின் மூலம் உதவி ஆணையரால் அனுப்பப்பட்ட 21.01.2009 தேதியிட்ட கடிதத்தை எதிர்த்து உயர்நீதிமன்றத்தில் ஒரு சவால் உள்ளது என்று அசல் நில உரிமையாளர் சார்பில் ஆஜரான கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் திரு திவான் அவர்களால் வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது. மேற்கூறிய பிரச்சினை உயர்நீதிமன்றத்தால் முடிவு செய்யப்படவில்லை என்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது, எனவே, உதவி ஆணையர் 21.01.2009 தேதியிட்ட உத்தரவின் சட்டபூர்வத்தன்மை மற்றும் செல்லுபடியாகும் தன்மை ஆகியவற்றை ஆராய்வதற்காகவும், தார்சாவாவில் உள்ள தலாத்திக்கும்-மந்திரியின் அலுவலகத்தில் நில உரிமையாளர் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்று சிறப்பு நிலம் கையகப்படுத்தல் அலுவலர் 05.04.2010 ஆம் ஆண்டு அனுப்பிய அறிவிப்பைப் பொருத்தமாகவும், இந்த விவகாரம் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு திருப்பி அனுப்பப்படலாம்.

4.2 மேலும், தற்போதைய வழக்கில் அசல் நில உரிமையாளர் தனது ஒப்புதலை திரும்பப் பெற்றதாகவும், எனவே, ஒப்புதல் தீர்ப்பின் கீழ் வழங்கப்பட்ட இழப்பீட்டை ஏற்க மறுத்து, கையகப்படுத்தலை திரும்பப் பெறுமாறு கோரியதாகவும், இது 07.03.1995 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் உதவி ஆணையரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு தீர்வம் ரத்து செய்யப்பட்டது என்றும் அசல் நில உரிமையாளர் சார்பாக ஆஜரான மூத்த வழக்கறிஞர் திரு திவான் சமர்ப்பித்துள்ளார். இந்த விஷயத்தின் பார்வையில், அதன்பிறகு, 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, 07.03.1995 தேதியிட்ட உத்தரவை ரத்து செய்வது, அதுவும் சுயமாக அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி, அசல் நில உரிமையாளரிடம் விசாரிக்க எந்த வாய்ப்பும் வழங்காமல் உதவி ஆணையருக்குத் அதிகாரமில்லை என்றும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

4.3 மூத்த வழக்கறிஞர் திரு திவான் மேலும் சமர்ப்பித்துள்ளதாவது, 1993 ஆம் ஆண்டு ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டு 15 ஆண்டுகள் வரை அசல் நில உரிமையாளர் நிலத்தை சொந்தமாக வைத்திருந்தும், கேள்விக்குரிய நிலத்தில் பயிரிட்டு வந்தாலும், பல ஆண்டுகளாக இழப்பீடு வழங்கப்படவில்லை என்று கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் திரு. திவான் மேலும் சமர்ப்பித்தார். சட்டம், 2013 இன் பிரிவு 24 (2) இன் பார்வையில், கையகப்படுத்தல் நடவடிக்கைகள் காலாவதியாகிவிட்டதாகக் கருதப்படும். எனவே உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதியர் அமர்வு ஒப்புதல் தீர்ப்பை ஒதுக்கி

வைப்பதில் எந்த தவறும் செய்யவில்லை என்றும், அது பல ஆண்டுகளாக செயல்படுத்தப்படவில்லை என்றும், கேள்விக்குரிய நிலம் கையகப்படுத்தும் அமைப்பால் அது கையகப்படுத்தப்பட்ட நோக்கத்திற்காக பயன்படுத்தப்படவில்லை என்றும், சம்பந்தப்பட்ட நிலம் தொடர்பான கையகப்படுத்தல் 2013 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் காலாவதியானது என்று உயர் நீதிமன்றம் சரியாக அறிவித்துள்ளது என்றும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்கூறிய சமர்ப்பிப்புகளைச் செய்து, தற்போதைய மேல்முறையீடுகளை தள்ளுபடி செய்யுமாறு வேண்டுரைக்கப்படுகிறது.

5. அந்தந்த தரப்பினரின் சார்பாக கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் நீண்ட நேரம் ஆஜராகியிருப்பதை நாங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்.

5.1 ஆரம்பத்தில், 1894 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 11 ஆம் பிரிவின் கீழ் நிறைவேற்றப்பட்ட 11.06.1993 தேதியிட்ட அசல் தீர்ப்பு, தற்போதைய எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்-அசல் நில உரிமையாளருக்குச் சொந்தமான நிலம் மற்றும் நர்மதா திட்டத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்களின் மறு குடியேற்றத்திற்காக கையகப்படுத்தப்பட்ட பிற நிலங்கள் தொடர்பாக ஒரு ஒப்புதல்

தீர்வம் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அதன்பிறகு, ஒப்புதல் தீர்வம்க்கு இணங்க, இழப்பீட்டுத் தொகை (90% + 10%) உண்மையில் நில உரிமையாளருக்கு வழங்கப்பட்டது, மேலும் வழங்கப்பட்ட இழப்பீட்டை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு அவர் அழைக்கப்பட்டார், ஆனால் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்-அசல் நில உரிமையாளர் வழங்கப்பட்ட இழப்பீட்டை ஏற்க மறுத்து, கையகப்படுத்தலை திரும்பப் பெற வலியுறுத்தினார். உயர்நீதிமன்றத்தின் முன் மேல்முறையீட்டாளர்கள் சார்பாக தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்கில், ஒப்புதல் தீர்ப்பு நிறைவேற்றப்படும் நேரத்தில் குறிப்பிட்ட பஞ்ச்னாமாவை வரைவதன் மூலம் கேள்விக்குரிய நிலத்தின் உடைமை எடுக்கப்பட்டது. எவ்வாறாயினும், உதவி ஆணையரின் பிரமாணப் பத்திரத்தின்படி, நில உரிமையாளர் தொடர்ந்து நிலத்தை வைத்திருப்பதாகவும், தொடர்ந்து பயிரிடுவதாகவும் உயர் நீதிமன்றம் கூறியுள்ளது. இருப்பினும், சர்ச்சைக்குரிய தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவில் மறுஉருவாக்கம் செய்யப்பட்ட பிரமாணப் பத்திரம் அதன் உண்மையான கண்ணோட்டத்திலும் அதன் முழுமையிலும் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும். உதவி ஆணையர் சார்பாக திரு பாகோரா கமலசிங் ஜோகன்பாய் 22.03.2013 அன்று தாக்கல் செய்த பிரமாணப் பத்திரத்தில், பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

"6. இருப்பினும், மனுதாரர் நிலத்தை ஒப்படைக்க மறுத்து, 11.06.1993 தேதியிட்ட தீர்ப்பின்படி நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்ட பிற விவசாயிகளுடன் இழப்பீடு பெற மறுத்துவிட்டார். மனுதாரர் மற்றும் பிற நபர்கள் தீர்வை ரத்து செய்ய 27.07.1993 தேதியிட்ட விண்ணப்பத்தை அளித்தனர்.

7. 07.03.1995 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம், உரிமையை ஒப்படைக்கவும், குடும்ப தகராறுகளின் அடிப்படையில் இழப்பீடு பெறவும் மனுதாரர் தயக்கம் காட்டியதன் பேரில், இழப்பீடு வழங்குவதற்கான உத்தரவு ரத்து செய்யப்பட்டது, ஆனால் அதே நேரத்தில், கையகப்படுத்தும் உத்தரவு ரத்து செய்யப்படவில்லை. சட்டத்தின் விதிகளின் கீழ் கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலத்தை ஒப்படைக்க மனுதாரர் வெற்றிகரமாக தவிர்த்ததாகத் தெரிகிறது, இருப்பினும் அந்த நிலம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண். 3 க்கு சொந்தமானது.

14. மனுவின் பத்தி எண் 3.2 இல் கூறப்பட்டுள்ள கூற்றுக்களைப் பொறுத்தவரை, மனுதாரர் இழப்பீடு பெற மறுத்ததால், மனுதாரருக்கு 05.04.2010 அன்று கடைசி அறிவிப்பு வழங்கப்பட்டது, மேலும் மனுதாரர்

இழப்பீடு ஏற்க மறுத்துவிட்டார், இப்போது மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி அரசு கருவூலத்தில் வைப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே, மனுதாரர் நிலத்தை எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண். 3 க்கு ஒப்படைக்க வேண்டும், இதனால் நர்மதா திட்டத்தில் பாதிக்கப்பட்ட நபர்களின் மறுவாழ்வுக்காக அதை ஒதுக்க முடியும்.

5.2 எனவே, மேல்முறையீட்டாளர்கள் மற்றும் உதவி ஆணையர் சார்பாக குறிப்பிட்ட வழக்குதான் நில உரிமையாளர் நிலத்தை ஒப்படைக்க மறுத்து, 11.06.1993 தேதியிட்ட ஒப்புதல் தீர்ப்பின் படி நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்ட பிற இதேபோன்ற விவசாயிகளுடன் இழப்பீட்டை ஏற்க மறுத்தது என்பதை மேற்கூறியவற்றிலிருந்து காணலாம். மேல்முறையீட்டாளர்கள் சார்பாக 07.03.1995 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம், நில உரிமையாளரின் விருப்பத்திற்கு இணங்க, உடைமையை (உடல் உடைமை) ஒப்படைக்கவும், குடும்ப தகராறுகளின் அடிப்படையில் இழப்பீடு பெறவும், இழப்பீடு வழங்குவதற்கான உத்தரவு ரத்து செய்யப்பட்டது. ஆனால் அதே நேரத்தில், கையகப்படுத்தும் உத்தரவு ரத்து செய்யப்படவில்லை, மேலும் சர்தார் சரோவர் மறுவாழ்வு முகமையிடம் நிலம் இருந்தபோதிலும், 1894 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் விதிகளின் கீழ்

கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலத்தை ஒப்படைக்க நில உரிமையாளர் வெற்றிகரமாக தவிர்த்தார்.

5.3 மேற்கூறிய உண்மை அம்சங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, 2013 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் கையகப்படுத்துதல் தாமதமாகிவிட்டதாகக் கருதப்படுமா? என்பதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இந்தூர் மேம்பாட்டு ஆணையத்தின் (மேற்படி) விஷயத்தில் இது பின்வருமாறு அனுசரிக்கப்பட்டு நடத்தப்படுகிறது:

"366. மேற்கூறிய விவாதத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, பின்வரும் கேள்விகளுக்கு நாங்கள் பதிலளிக்கிறோம்:

366.1. பிரிவு 24 (1) (அ) இன் விதிகளின்படி, 1-1-2014 ஆம் தேதி, 2013 சட்டம் தொடங்கப்பட்ட தேதி வரை தீர்வம் வழங்கப்படவில்லை என்றால், நடவடிக்கைகளில் தாமதம் இல்லை. 2013 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் விதிகளின் கீழ் இழப்பீடு நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும்.

366.2. நீதிமன்றத்தின் இடைக்கால உத்தரவின் கீழ் உள்ள காலத்தைத் தவிர்த்து ஐந்து வருட காலத்திற்குள் இந்த தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருந்தால், 1894 சட்டத்தின் கீழ் 2013 சட்டத்தின் பிரிவு 24 (1) (பி) இன் கீழ் வழங்கப்பட்டுள்ளபடி நடவடிக்கைகள் ரத்து செய்யப்படாதது போல் தொடரும்.

366.3. உடைமைக்கும் இழப்பீட்டிற்கும் இடையில் பிரிவு 24 (2) இல் பயன்படுத்தப்படும் "அல்லது" என்ற வார்த்தையை "அல்லது" அல்லது "மற்றும்" என்று படிக்க வேண்டும். 2013 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் நிலம் கையகப்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் தாமதமாகிவிட்டதாகக் கருதப்படுகிறது, இந்தச் சட்டம் தொடங்குவதற்கு முன்னர் ஐந்து ஆண்டுகள் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட காலத்திற்கு அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்காததால், நிலம் கையகப்படுத்தப்படவில்லை அல்லது இழப்பீடு வழங்கப்படவில்லை. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், உடைமை எடுக்கப்பட்டிருந்தால், இழப்பீடு வழங்கப்படவில்லை என்றால் எந்த குறைபாடும் இல்லை. இதேபோல், இழப்பீடு வழங்கப்பட்டிருந்தால், உடைமை எடுக்கப்படவில்லை என்றால் எந்த குறைபாடும் இல்லை.

366.4. 2013 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 24 (2) இன் முக்கிய பகுதியில் உள்ள "பணம் செலுத்தப்பட்டது" என்ற சொற்றொடரில் நீதிமன்றத்தில் இழப்பீடு வைப்புத்தொகை சேர்க்கப்படவில்லை. வைப்புத்தொகை செய்யாததன் விளைவு பிரிவு 24 (2) இன் நிபந்தனையில் வழங்கப்பட்டுள்ளது, அது பெரும்பான்மையான நில உரிமையாளர்களைப் பொறுத்தவரை வைப்பீடு செய்யப்படவில்லை என்றால், அனைத்து பயனாளிகளும் (நில உரிமையாளர்கள்) நிலம் கையகப்படுத்துவதற்கான அறிவிப்பு தேதியின்படி பிரிவு 4 இன் கீழ் 1894 சட்டம் 2013 சட்டத்தின் விதிகளின்படி இழப்பீடு பெற உரிமை உண்டு. நிலம் கையகப்படுத்தும் சட்டம், 1894 இன் பிரிவு 31 இன் கீழ் கடமை பூர்த்தி செய்யப்படாவிட்டால், மேற்கூறிய சட்டத்தின் பிரிவு 34 இன் கீழ் வட்டி வழங்கப்படலாம். இழப்பீட்டை (நீதிமன்றத்தில்) வைப்பீடு செய்யாததால் நிலம் கையகப்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் தாமதமாகாது. ஐந்து ஆண்டுகள் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட காலத்திற்கு பெரும்பான்மையான நில உடைமைகளைப் பொறுத்தவரை வைப்பீடு செய்யாவிட்டால், 2013 சட்டத்தின் கீழ் இழப்பீடு 1894 சட்டத்தின் பிரிவு 4 இன் கீழ் நிலம் கையகப்படுத்துவதற்கான அறிவிப்பு தேதியின்படி "நில உரிமையாளர்களுக்கு" வழங்கப்பட வேண்டும்.

366.5. ஒரு நபர் 1894 சட்டத்தின் பிரிவு 31 (1) இன் கீழ் வழங்கப்பட்ட இழப்பீட்டை வழங்கியிருந்தால், பணம் செலுத்தாததால் அல்லது நீதிமன்றத்தில் இழப்பீட்டை வைப்பீடு செய்யாததால் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் கையகப்படுத்தல் காலாவதியாகிவிட்டது என்று அவர் கூற முடியாது. பிரிவு 31(1)ன் கீழ் தொகையை ஏலமளிப்பதன் செய்வதன் மூலம் செலுத்த வேண்டிய கடமை நிறைவடைகிறது. இழப்பீட்டை ஏற்க மறுத்த அல்லது அதிக இழப்பீட்டிற்காக பரிந்துரை கோரிய நில உரிமையாளர்கள், 2013 சட்டத்தின் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் கையகப்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் காலாவதியானவை என்று கூற முடியாது.

366.6. 2013 சட்டத்தின் பிரிவு 24 (2) இன் நிபந்தனை பிரிவு 24 (2) இன் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்பட வேண்டும், பிரிவு 24 (1)(பி) இன் ஒரு பகுதியாக அல்ல.

366.7. 1894 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் கீழ் மற்றும் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் கருதப்பட்டபடி, விசாரணை அறிக்கை/குறிப்பாணையை வரைவதன் மூலம் கையகப்படுத்தும் முறை உள்ளது. 1894 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 16 ஆம் பிரிவின் கீழ் நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்ட பிறகு, 2013 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 24 (2) வது பிரிவின் கீழ் மாநிலத்தில் உள்ள நிலங்களை விற்க முடியாது,

ஏனெனில் ஒரு முறை கையகப்படுத்தப்பட்டவுடன் பிரிவு 24(2) இன் கீழ் எந்த குறைபாடும் இல்லை.

366.8. 1-1-2014 அன்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியிடம் நிலுவையில் உள்ள நிலம் கையகப்படுத்துதல் தொடர்பான வழக்கில், 2013 சட்டம் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு முன்பு ஐந்து ஆண்டுகள் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட காலத்திற்கு இழப்பீடு வழங்குவதில் அதிகாரிகள் செயலற்ற தன்மையால் நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறியதாகக் கருதப்படும் நடவடிக்கைகளுக்கு பிரிவு 24 (2) இன் விதிகள் பொருந்தும். நீதிமன்றம் பிறப்பித்த இடைக்கால ஆணைகளின் காலத்தை ஐந்தாண்டு கணக்கீட்டில் விலக்க வேண்டும். நீதிமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட இடைக்கால உத்தரவுகளின் வாழ்வாதாரக் காலம் ஐந்து ஆண்டுகளின் கணக்கீட்டில் விலக்கப்பட வேண்டும்.

366.9. 2013 சட்டத்தின் பிரிவு 24 (2) நிலம் கையகப்படுத்துதலின் முடிவடைந்த நடவடிக்கைகளின் சட்டபூர்வமான தன்மையை கேள்விக்குள்ளாக்கும் புதிய காரணத்தை எழுப்பவில்லை. பிரிவு 24 2013 சட்டம் அமல்படுத்தப்பட்ட தேதியில் நிலுவையில் உள்ள நடவடிக்கைக்கு அதாவது 1-1-2014 பொருந்தும். இது பழைய மற்றும் காலத்தால் தடைசெய்யப்பட்ட உரிமைகோரல்களை

புதுப்பிக்காது, மேலும் முடிவடைந்த நடவடிக்கைகளை மீண்டும் திறக்கவோ அல்லது கையகப்படுத்துதலை செல்லாததாக்க நீதிமன்றத்திற்கு பதிலாக கருவூலத்தில் இழப்பீடு வைப்பீடு செய்யும் முறையை மீண்டும் திறக்க உடைமை எடுக்கும் முறையின் சட்டபூர்வத்தன்மை குறித்து கேள்வி எழுப்பவோ நில உரிமையாளர்களை அனுமதிக்காது ".

5.4 எனவே, இந்தூர் மேம்பாட்டு ஆணையம் (மேற்படி) பஞ்ச்னாமாவை வரைந்து நிலத்தை கையகப்படுத்திய வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தால் வகுக்கப்பட்ட சட்டத்தின்படி சட்டப்பூர்வமாக அனுமதிக்கப்படுகிறது, மேலும் அதை சட்டப்பூர்வமாக கையகப்படுத்துவதாகக் கூறலாம். தற்போதைய வழக்கில், 1894 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 11 இன் கீழ் ஒரு ஒப்புதல் தீர்வம் இருந்தது. 11.06.1993 தேதியிட்ட ஒப்புதல் தீர்வம் நிறைவேற்றப்பட்ட நேரத்தில் பஞ்ச்னாமாவை வரைவதன் மூலம் இந்த உடைமை கைப்பற்றப்பட்டது. இருப்பினும், அதன்பிறகு, நில உரிமையாளரின் தயக்கத்தால், அவர் உண்மையில் மற்றும் நேரடியாக உடைமையை ஒப்படைக்கவில்லை, மேலும் அவர் கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலத்தை தொடர்ந்து பயிரிட்டார், இது உண்மையில் மாநில அரசு/கையகப்படுத்தும் அமைப்பு/சர்தார் சரோவர் மறுவாழ்வு முகமைக்கு சொந்தமானது.

6. இல்லையெனில் கூட, வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில், இழப்பீட்டுத் தொகை செலுத்தப்படவில்லை என்ற அடிப்படையில் சட்டம், 2013 இன் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் எந்தவொரு குறைபாடும் இருக்காது. 1894 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 11 ஆம் பிரிவின் கீழ் ஒப்புதல் தீர்வம் 11.06.1993 அன்று நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னர், இழப்பீட்டுத் தொகை உண்மையில் நில உரிமையாளருக்கும் மற்ற நில உரிமையாளர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டது மற்றும் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்-அசல் நில உரிமையாளர் இழப்பீடு பெற/ஏற்றுக்கொள்ள தலதி-கம்-மந்திரி அலுவலகத்தில் ஆஜராக வேண்டும் என்று அழைக்கப்பட்டார். இருப்பினும், நில உரிமையாளர் வழங்கப்பட்ட இழப்பீட்டை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். இந்த விஷயத்தை கருத்தில் கொண்டு, இழப்பீடு வழங்கப்பட்டவுடன், இது 1894 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 11 வது பிரிவின் கீழ் ஒப்புதல் தீர்ப்பின் படி வழங்கப்பட்டது, ஆனால் நில உரிமையாளர் அதை ஏற்க மறுத்துவிட்டார், 2013 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 24 (2) வது பிரிவின் கீழ் கையகப்படுத்துவதில் ஏதேனும் குறைபாடு இருப்பதாக எப்படி கருத முடியும்?

6.1 இந்தூர் மேம்பாட்டு ஆணையம் (மேற்படி) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தால் வகுக்கப்பட்ட சட்டத்தின்படி, 2013 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் கையகப்படுத்தல் குறைபாடாக கருதப்படுவதை வழங்குவதற்கான நோக்கத்தை

கருத்தில் கொண்டாலும், கையகப்படுத்தும் அமைப்பு/நிறுவனம் தரப்பில் ஏதேனும் குறைபாடு இருந்தால், கையகப்படுத்தல் காலாவதியாகிவிடும் என்று கருதப்படும். எனவே, சட்டம், 2013 இன் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் கருதப்பட்ட குறைபாட்டிற்கு, கையகப்படுத்தும் அமைப்பு/பயனாளியின் தரப்பில் உடைமை எடுக்காதது மற்றும் இழப்பீட்டை செலுத்தாதது ஆகியவற்றில் குறைபாடு இருக்கும். தற்போதைய வழக்கில், இரண்டு நிபந்தனைகளும் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. உண்மையில், சட்டம், 1894 இன் பிரிவு 11 இன் கீழ் ஒப்புதல் தீர்வத்தின் கீழ் இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்கப்பட்டது மற்றும் நில உரிமையாளர் இழப்பீட்டை ஏற்க அழைக்கப்பட்டார், இருப்பினும், நில உரிமையாளர் அதை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். சட்டம், 1894 இன் பிரிவு 11 இன் கீழ் ஒப்புதல் தீர்வம் அறிவிக்கும் நேரத்தில் பஞ்ச்னாமாவை வரைவதன் மூலம் உடைமை கூட எடுக்கப்பட்டது. இருப்பினும், அதன்பிறகு, அசல் நில உரிமையாளரின் தயக்கம் காரணமாக, நிலத்தின் இயல்பான மற்றும் உண்மையான உடைமையை கையகப்படுத்தும் அமைப்பால் எடுக்க முடியவில்லை. மேற்கூறியவற்றிலிருந்து, இழப்பீட்டை வழங்குவதிலோ/செலுத்துவதிலோ அல்லது உடைமையாக்குவதிலோ அதிகாரத்தின் தரப்பில் எந்த குறைபாடும் இல்லை என்பதைக் காணலாம். எனவே, உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதியர் அமர்வு, சர்ச்சைக்குரிய நிலம் தொடர்பான

கையகப்படுத்தல் சட்டம், 2013 இன் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் காலாவதியானது என்று அறிவிப்பதில் பொருள் ரீதியாக தவறு செய்துள்ளது.

7. இப்போது, உயர்நீதிமன்றம் 11.06.1993 தேதியிட்ட தீர்வை நீக்கறவு செய்வதில் எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவைப் பொறுத்தவரை, தீர்வம் பல ஆண்டுகளாக செயல்படுத்தப்படவில்லை மற்றும் இழப்பீட்டுத் தொகை பல ஆண்டுகளாக செலுத்தப்படவில்லை மற்றும் நிலம் பல ஆண்டுகளாக பயன்படுத்தப்படவில்லை/பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பதைப் பொருத்தவரை, ஆரம்பத்தில் 1993 ஆம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்ட இழப்பீட்டை ஏற்க மறுத்தது அசல் உரிமையாளர் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். எனவே, இழப்பீடு வழங்குவதற்கான உத்தரவை ரத்து செய்து 07.05.1993 தேதியிட்ட உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. இருப்பினும், கையகப்படுத்துதல் மற்றும் ஒப்புதல் தீர்வம் இரண்டும் தொடர்ந்தன. இருப்பினும், அதன்பிறகு, நில உரிமையாளர் நிலத்தை கையகப்படுத்துவதிலிருந்து விடுவிக்க தொடர்ந்து பிரதிநிதித்துவம் செய்தார். எனவே, வழங்கப்பட்ட இழப்பீட்டை ஏற்காத அசல் நில உரிமையாளர் தான், நிலத்தை கையகப்படுத்துவதிலிருந்து விடுவிக்க தொடர்ந்து பிரதிநிதித்துவங்களை வழங்கினார். இந்த சூழ்நிலைகளில், உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதியர் அமர்வு மேற்கூறிய அடிப்படையில் ஒப்புதல் தீர்வை நீக்கறவு செய்வதில்

மிகவும் கடுமையான தவறை செய்துள்ளது. சட்டம், 1894 இன் பிரிவு 11 இன் கீழ் ஒப்புதல் தீர்வம் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட விதத்தில் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடாது. நில உரிமையாளரின் நடத்தையை உயர் நீதிமன்றம் சரியாக மதிப்பிடவில்லை மற்றும் பரிசீலிக்கவில்லை. இந்த கட்டத்தில், பல இடங்களில் உயர் நீதிமன்றம் பத்தி 11 இல், "மனுதாரர், அப்பகுதியின் பிற நில உரிமையாளர்களுடன் சேர்ந்து, ஒரு குறிப்பிட்ட இழப்பீட்டு விகிதத்தில் தனது நிலத்தை கையகப்படுத்த ஒப்புக்கொண்டார்" என்று கூறியுள்ளது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்க முன்வந்ததையும், அசல் நில உரிமையாளர் அதை ஏற்க மறுத்துவிட்டதையும் உயர் நீதிமன்றம் கவனத்தில் கொண்டுள்ளது, ஆனால் அசல் நில உரிமையாளர் அதை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். கையகப்படுத்தும் அமைப்பு வழங்கிய இழப்பீட்டுத் தொகையை நில உரிமையாளர் ஏற்க மறுத்துவிட்டால், அதன்பிறகு இழப்பீடு வழங்கப்படவில்லை என்ற அடிப்படையில் கையகப்படுத்தல் காலாவதியாகும் என்று அசல் நில உரிமையாளர் வேண்டுகோள் விடுக்க முடியாது. மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, கையகப்படுத்தும் அமைப்பு/பயனாளியின் தரப்பில் உடைமையை எடுத்துக் கொள்ளாததில் குறைபாடு ஏற்பட்டு, இழப்பீடு வழங்கப்படாவிட்டால், சட்டம், 2013 இன் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் கையகப்படுத்துதலின் காலாவதியாக கருதப்படும். இல்லையெனில், இந்தூர்

மேம்பாட்டு ஆணையம் (மேற்படி) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் கவனித்து தீர்ப்பளித்தபடி, சட்டம், 2013 இன் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் தவறாகக் கருதப்பட்டால், உடைமையை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது மற்றும் இழப்பீடு வழங்கக்கூடாது என்ற இரட்டை நிபந்தனைகள் இரண்டும் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். எனவே, நிபந்தனைகளில் ஒன்று பூர்த்தி செய்யப்படாவிட்டால், எந்தவொரு குறைபாடும் இருக்காது.

8. 07.03.1995 தேதியிட்ட முந்தைய உத்தரவை ரத்து செய்த 21.01.2009 தேதியிட்ட அடுத்தடுத்த உத்தரவின் சட்டபூர்வத்தன்மை மற்றும் செல்லுபடியை பரிசீலிப்பதற்காக வழக்கை உயர்நீதிமன்றத்திற்கு திருப்பி அனுப்ப நில உரிமையாளர் சார்பாக கோரப்பட்ட கோரிக்கையைப் பொறுத்தவரையில், 21.01.2009 தேதியிட்ட உத்தரவு உயர் நீதிமன்றத்தின் முன் நீதிப்பேராணை மனுவின் பொருள் அல்ல என்பதை ஆரம்பத்தில் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். சர்தார் சரோவர் மறுவாழ்வு முகமை உதவி ஆணையர் பிறப்பித்த 21.01.2009 தேதியிட்ட உத்தரவை ரத்து செய்யுமாறு கோரப்படவில்லை. உயர்நீதிமன்றத்தில் எதிர்க்கப்பட்டது என்னவென்றால், 1894 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 11 வது பிரிவின் கீழ் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது மற்றும் அதைத் தொடர்ந்து 05.04.2010 தேதியிட்ட சிறப்பு நில எடுப்பு அதிகாரி நில உரிமையாளரை தலாட்டி மற்றும் அமைச்சர்

அலுவலகத்தில் ஆஜராகி இழப்பீட்டை ஏற்றுக்கொண்டு நிலத்தை விடுவிக்குமாறு அழைப்பு விடுத்தார். 21.01.2009 தேதியிட்ட உத்தரவு சட்டத்தில் மோசமானது என்றும், 07.03.1995 தேதியிட்ட முந்தைய உத்தரவு மீட்டெடுக்கப்பட்டதாகவும் கருதினால், அந்த சந்தர்ப்பத்திலும், சட்டம், 2013 இன் பிரிவு 24 (2) இன் கீழ் கருதப்பட்ட குறைபாட்டின் அம்சத்தில் இது ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாது. இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்கப்பட்டாலும், ஒப்புதலின் படி இழப்பீட்டை ஏற்க அசல் நில உரிமையாளர் அழைக்கப்பட்டாலும், அவர் அதை ஏற்க மறுத்துவிட்டார் என்பது உண்மை.

9. மேற்கூறியவற்றையும் மேலே கூறப்பட்ட காரணங்களையும் கருத்தில் கொண்டு, தற்போதைய மேல்முறையீடுகள் வெற்றி பெறுகின்றன. சிறப்பு உரிமையியல் விண்ணப்ப எண் 9740/2012 இல் குஜராத் உயர் நீதிமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட 31.08.2015 தேதியிட்ட எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவு மற்றும் 01.04.2016 தேதியிட்ட உத்தரவு மறுஆய்வு விண்ணப்பத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. 2015 ஆம் ஆண்டின் உரிமையியல் விண்ணப்ப எண்.3036 சிறப்பு உரிமையியல் விண்ணப்ப எண் 9740/2012 இல் ரத்து செய்யப்பட்டு ஒதுக்கி வைக்கப்படுகிறது. வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில், செலவுகள் குறித்து எந்த உத்தரவும் இருக்காது.

சிறப்பு உரிமையியல் விண்ணப்பம் எண் 9740/2012-இல் குஜராத் உயர்நீதிமன்றம் 31.08.2015-ஆம் தேதியன்று வழங்கிய எதிர்ப்பிற்குள்ளான தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவு மற்றும் சிறப்பு உரிமையியல் விண்ணப்பம் எண் 9740/2012-இல் பல்வகை உரிமையியல் விண்ணப்பம் (மறு ஆய்விற்காக) எண் 9740/2012 என்ற மறுஆய்வு விண்ணப்பத்தில் 01.04.2016-ஆம் தேதியன்று வழங்கிய உத்தரவு இரத்து செய்யப்பட்டு நீக்கறவு செய்யப்படுகின்றன.

மேல்முறையீடுகள் அனுமதிக்கப்பட்டன.

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."